

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย
Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher
Education Institutions in Thailand

นิชรา พรสุริวงษ์¹, ทรงยศ แก้วมงคล², และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา³

Nissara Pronsurivong¹, Songyos Kawmongkon², Uthaiwan Saipattana³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

^{2,3} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ,

¹Students of the Doctor of Philosophy Program in Educational Administration, Faculty of Education, North Bangkok University, Thailand

^{2,3} Faculty of Education, North Bangkok University, Thailand

¹ E-mail: nissara.pr@northbkk.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-8167-6147>

² E-mail: songyos.ka@northbkk.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-5505-6931>

³ E-mail : uthaiwan.sa@northbkk.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-7609-1010>

Received 19/07/2023

Revised 26/07/2023

Accepted 30/07/2023

บทคัดย่อ

สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องปฏิรูปตนเองไปพร้อมกับการปฏิรูปประเทศที่มองในทุกมิติของการพัฒนาทั้งผลผลิตที่เกิดจากอุดมศึกษามีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ และกลไกการขับเคลื่อนในระบบอุดมศึกษาที่จะสร้างคุณภาพในการบริหาร เกิดธรรมาภิบาลสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน รวมทั้งการนำดิจิทัลเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการในอุดมศึกษาอย่างจริงจัง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย (2) พัฒนาและทดสอบโมเดลเส้นทางของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย (3) ศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้หลักการของการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง การแบ่งกลุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ซึ่งกำหนดการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้จำนวน 600 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3 คน นักการศึกษา จำนวน 3 คน ข้าราชการผู้กำหนดนโยบายการศึกษา จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

[989]

Citation:

นิชรา พรสุริวงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pronsurivong, N., Kawmongkon, S., & Saipattana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

ในประเทศไทย โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก (2) พัฒนาและทดสอบโมเดลเส้นทางของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ($\chi^2 = 245.45$, $df = 249$, $\chi^2/df = .986$, $P\text{-value} = .552$, $RMSEA = 0.000$) (3) ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกและทางอ้อมจาก ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (TEC) ด้านความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (SAT) ด้านวัฒนธรรมองค์กร (CUL) และด้านบรรยากาศองค์กร (CLI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ; อิทธิพลต่อประสิทธิผล; การจัดการศึกษา; สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

Abstract

Higher education institutions need to reform themselves along with national reforms that look at all dimensions of development, both in terms of quality and acceptable quality of higher education output, and a driving mechanism in the higher education system that will create quality in administration, create good governance, create a network of cooperation with all sectors. Including the serious use of digital technology in teaching and management in higher education. This study aimed to (1) study the causal factors influencing the effectiveness of educational management of private higher education institutions in Thailand, (2) develop and test the route models of the causal factors influencing the effectiveness of educational management of private higher education institutions in Thailand, and (3) study direct and indirect causal factors influencing the effectiveness of educational management of private higher education institutions in Thailand. The participants in this study were lecturers and staff who are working at private higher education institutions under the principle of structural equation analysis, and stratified sampling. The sampling was defined by Stratified Sampling which was selected by Multi-Stage Sampling. by Simple Random Sampling to obtain a set number of qualified samples. There were 600 people. The Informative groups included 3 executives of private higher education institutions, 3 educators, and 3 government officials. The total was 9 people selected by Purposive Sampling. The research instruments were questionnaires and interviews. The statistics used to analyze the data were Confirmatory factor analysis: CFA and Structural Equation Modeling, SEM. The results found that (1) the causal factors influencing the effectiveness of educational management of private higher education institutions in Thailand are at a very high level. (2) The development and the test of

[990]

Citation:

นิชรา พรสุริวงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pronsurivong, N., Kawmongkon, S., & Saipaththana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

the causal factors influencing the effectiveness of educational management of private higher education institutions in Thailand were consistent with the empirical data that were at a good criterion ($\chi^2 = 245.45$, $df = 249$, $\chi^2/df = .986$, $P\text{-value} = .552$, $RMSEA = 0.000$). And (3) the effectiveness of educational management of private higher education institutions in Thailand was influenced directly and indirectly by the change of leadership were statistically significant at the level of .05, and influenced directly by information technology (TEC), operational satisfaction (SAT), organization culture (CUL), and organization atmosphere (CLI) were statistically significant at the level of .05.

Keywords: Causative Factor; Influence on Effectiveness; Education Management; Private Higher Education Institution

บทนำ

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการผลิตและพัฒนากำลังคน สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมขั้นสูง เป็นแหล่งที่สร้างองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาประเทศ เช่นในหลายประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้วจะนำศักยภาพของอุดมศึกษามาเป็นกำลังสำคัญของการขับเคลื่อน นอกจากนี้คุณภาพของการอุดมศึกษายังเป็นตัวชี้วัดหนึ่งของการวัดขีดความสามารถในการแข่งขัน และทุกประเทศในโลกให้ความสำคัญกับการพัฒนาการอุดมศึกษาของประเทศอย่างจริงจัง นโยบายของรัฐบาล ประสงค์ต้องการขับเคลื่อนประเทศสู่ Thailand 4.0 ให้หลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง รวมทั้งกับดักของความไม่เท่าเทียมกันของคนในชาติเพื่อให้ประเทศมีศักยภาพที่สามารถแข่งขันได้บนเวทีโลก จึงจำเป็นต้องพัฒนากำลังคน เทคโนโลยี นวัตกรรม รวมทั้งสร้างองค์ความรู้ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นของประเทศมีอัตลักษณ์ความเป็นไทยบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง (ปาริญา รักษาทรัพย์ และ นิษฐ์วดี จิโรจน์ภิญโญ, 2563)

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือว่าการศึกษาระดับที่สำคัญเนื่องจากการศึกษาที่เตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ โดยเฉพาะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมาจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะตามที่เจ้าของสถานที่ประกอบการและสังคมยอมรับ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงพยายามทุกวิถีทางที่จะให้นิสิตนักศึกษาของตนมีคุณภาพ จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าคุณภาพของอุดมศึกษาไทยมีทั้งจุดเด่นและจุดอ่อนในหลายประการด้วยกัน จุดเด่นที่สถาบันอุดมศึกษาควรรักษาไว้เป็นแบบอย่าง ประกอบด้วย การกระจายอำนาจที่มากขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา สิ่งนี้สามารถมีส่วนช่วยเหลือในการเสริมประสิทธิภาพต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมา รวมถึงในปัจจุบันนั้น สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยมีจำนวนมากขึ้นสามารถจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนได้ถึงร้อยละ 12.5 ในวัยเรียน ซึ่งใกล้เคียงกับร้อยละ 15 ซึ่งถือว่าเป็นระดับร้อยละที่อุดมศึกษาเข้าถึงสู่มวลชน แม้ว่าภาพพัฒนาคุณภาพของการอุดมศึกษาไทยมีการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง แต่ในปัจจุบันก็ยังพบว่าคุณภาพอุดมศึกษาที่ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร และพบจุดอ่อนในหลายประเด็น ประกอบด้วย ปัญหา นโยบายของรัฐบาลและสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งยังไม่มีความแน่นอนและเกิด

ความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรเอกชนและผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา หลักสูตรและการเรียนการสอนมีความล้าสมัย ไม่เป็นสากลและไม่เกิดบูรณาการ ไม่มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรตามกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงของโลก เกิดการขาดแคลนครุณาจารย์ที่มีคุณภาพ เนื่องจากวิกฤตศรัทธาต่ออาชีพอาจารย์ตกต่ำซึ่งไม่สามารถจูงใจคนเข้ามาเป็นอาจารย์ได้ รวมถึงการลงทุนของรัฐบาลในเรื่องการวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ยังถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำมาก รัฐบาลจำเป็นต้องทุ่มเทการลงทุนทางด้านการศึกษาและพัฒนาให้แก่สถาบันอุดมศึกษาอย่างจริงจัง แนวทางในการพัฒนาคุณภาพของการอุดมศึกษาที่สำคัญ สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องเปิดหลักสูตรให้ตรงกับสภาพความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างจุดแข็งและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่ๆซึ่งกันและกัน สถาบันการศึกษาต้องมุ่งจัดการศึกษาเฉพาะทางที่เป็นการลงลึกเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ อันเป็นการพัฒนาการอุดมศึกษาที่มีคุณภาพโดยสร้างความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆให้สามารถแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำอื่นๆทั่วโลกได้ ควรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันและสร้างรายได้เข้าสู่สถาบันด้วยตนเอง พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เช่น การสร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับโลกโดยอาจเป็นการเปิดหลักสูตรที่ทำการเรียนการสอนร่วมกันเพื่อนำความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรต้นแบบที่มีคุณภาพจากมหาวิทยาลัยชั้นนำจากต่างประเทศ และได้รับองค์ความรู้ใหม่ๆมากขึ้น (นุชนภา รื่นอบเชย. 2563)

การกำหนดบทบาทของอุดมศึกษาจึงเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญในการผลักดันนโยบายดังกล่าว โดยนำทั้ง 5 พันธกิจ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและด้านการบริหารจัดการมาสนับสนุนเพื่อให้ ภารกิจทั้ง 5 สามารถรองรับการพัฒนาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อุดมศึกษาต้องปฏิรูปตัวเองควบคู่ไปกับการปฏิรูปประเทศ ซึ่งมองการพัฒนาในทุกมิติรวมถึงผลผลิตที่เกิดจากการอุดมศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับและเป็นกลไกขับเคลื่อนในระบบอุดมศึกษาที่จะสร้างคุณภาพในการบริหารงาน ธรรมาภิบาล สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน รวมถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการในระดับอุดมศึกษาอย่างจริงจัง โดยหวังว่าอุดมศึกษาจะสามารถบรรลุเป้าหมาย Quality, Efficiency, Equity และ Relevancy ให้กับประเทศและสังคม (แผนอุดมศึกษา ระยะยาว 20 ปีพ.ศ. 2561 – 2580.2561) “ดังนั้นเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและขับเคลื่อนคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มีความเข้มแข็งสามารถปฏิบัติการในทุกด้านและบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการภายในระบบการจัดการของตนเอง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและใช้เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ สู่สถาบันอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.2558) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษาภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 และแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและพลวัตความเปลี่ยนแปลงของประเทศ โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต

[992]

Citation:

นิชรา พรสุวิงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pornsuriwong, N., Kawmongkon, S., & Saipathana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา.2560) ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 มาตรา 8 ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (ราชกิจจานุเบกษา.2554:5)

ปัญหาหลักของอุดมศึกษาคือการขาดการพัฒนาให้ทันโลก ทั้งด้านคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพบุคลากร การกำหนดตัวชี้วัดไม่ตอบสนองความต้องการของประเทศและขาดการพัฒนาสู่นวัตกรรม อีกทั้งกลไกการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นแบบบนลงล่าง กล่าวคือ เน้นการบริหารจากส่วนกลาง สิ่งนี้ทำให้การพัฒนาไม่อยู่ในบริบทและเน้นการตรวจสอบตามเอกสารมากเกินไป ดังนั้นจึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตต้องเน้นที่ตัวเด็ก สร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง และในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีและการสื่อสารก้าวหน้า ควรส่งเสริมให้นักเรียนให้ฉลาดในการเลือกรับและแยกแยะข่าวสารข้อมูล โดยเฉพาะการแยกแยะข้อเท็จจริงหรือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงและความคิดเห็น เพราะเป็นปัจจัยหลักในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นสถาบันการศึกษา มาเป็นผู้ให้บริการเพราะความรู้ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่าย เด็กๆ ที่ต้องการเรียนรู้ศาสตร์บางอย่าง ก็สามารถเรียนออนไลน์กับครูที่ดีที่สุดในโลกได้เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องออกจากงานเพื่อไปศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยอีกต่อไป ดังนั้นการปรับเปลี่ยนบทบาทให้เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้จึงอาจตอบสนองความต้องการได้มากขึ้น (เย็น ภู่วรรณ.2563) สำหรับในเรื่องของการบริหารจัดการแล้ว สถาบันอุดมศึกษาควรลดความซ้ำซ้อนในการบริหารจัดการ ควรเปิดโอกาสให้คนที่มีฝีมือเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันอุดมศึกษา ควรเน้นการกระจายอำนาจในการดำเนินงาน ซึ่งวิธีนี้จะทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวสูงและมีโอกาสเจริญเติบโตได้รวดเร็วกว่าสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่ยึดอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางเท่านั้น นอกจากนี้ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกันปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของอุดมศึกษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ (อัครนนท์ เตชไกรชนะ.2563:ออนไลน์) ปัญหาเหล่านี้จึงส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในการจัดการเรียนการสอนผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2558: 62) สถาบันต้องสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับผลงานและคุณภาพขององค์กร ดังนั้นสถาบันจะต้องพิจารณาว่าอะไรที่ส่งผลต่อคุณค่าจากมุมมองของนักเรียนและลูกค้ารายอื่น ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบและลักษณะของหลักสูตรและบริการช่องทางต่างๆ ที่นักเรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นๆ จะติดต่อและเข้าถึงความช่วยเหลือนำไปสู่การได้มาซึ่งความพึงพอใจ ความชอบและความภักดีของลูกค้าและผู้เรียน การกล่าวถึงในเชิงบวกและผลลัพธ์สุดท้ายคือความยั่งยืนของสถาบันที่มีความเป็นเลิศที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญนั้นมีทั้งองค์ประกอบในปัจจุบันและการคาดการณ์ล่วงหน้า สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงจำเป็นต้องเร่งปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาในแต่ละด้านให้เป็นไปตามมาตรฐานกำหนดคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) สมศ.โดยเร่งด่วน เนื่องจากประสิทธิผลองค์การเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาองค์กร เพราะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงระดับความสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งการที่องค์กรจะมี

[993]

Citation:

นิชรา พรสุวิงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pornsuriwong, N., Kawmongkon, S., & Saipathana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

ประสิทธิผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ดังเช่น บัณฑิต ผังนิรันดร์ (2550) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์กรว่าตัวชี้วัดที่จะบ่งชี้องค์กรที่มีประสิทธิผลนั้น ต้องเป็นองค์กรที่มีโครงสร้างที่มีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ มีกระบวนการดำเนินงานและการจัดการที่ชัดเจน มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เอื้ออำนวย บุคลากรในองค์กรมีแรงจูงใจและพบความพึงพอใจในงานและ/หรือรู้สึกผูกพันกับองค์กร การดำเนินงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ทั้งในด้านผลผลิตและผลลัพธ์ มีความหมายครอบคลุมผลผลิตของสมาชิกในองค์กรเป็นสำคัญ โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด หรืออาจรวมถึงผลลัพธ์จากการดำเนินงานขององค์กรหรือระดับความสามารถในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล.2559) บุคลากรคุณภาพคือทรัพยากรที่สำคัญ สามารถสร้างความได้เปรียบให้กับองค์กรได้ แต่ต้องเชื่อมโยงบุคลากรเพื่อให้พนักงานผูกพันกับองค์กร คุณค่านี้แสดงออกในรูปแบบของวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งก็คือ ความศรัทธา ค่านิยมและแบบแผนพฤติกรรมที่พนักงานมีและกระทำร่วมกันในรูปของคำพูด ความคิด การเรียนรู้ การกระทำ หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในองค์กรสามารถทำให้องค์กรประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ผู้บริหารองค์กรต้องตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมองค์กรที่จะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรโดยกำหนดเป็นกลยุทธ์ขององค์กร สื่อสารอย่างทั่วถึง แสดงพฤติกรรมเป็นแบบอย่าง (Role Mode) ต่อพนักงาน เปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร และนำวัฒนธรรมองค์กรมาใช้ในการทำงานประจำวัน รวมทั้งใช้กระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พนักงานมีค่านิยมและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมที่มีประสิทธิผล (สมจินตนา คุ่มภัย.2553) และถือเป็นเป้าหมายของทุกๆ องค์กร โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน ประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือหรือตัวชี้ซึ่งในการตัดสินใจว่าการบริหารงานของหน่วยงานหรือองค์กรสามารถดำเนินการจนบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และผลสำเร็จของงานมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ที่องค์กรต้องการ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในยุคปัจจุบัน (ภาวดี อนันต์นาวิ.2551: 8)

จากความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยต้องการศึกษาปัจจัยผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศองค์กร ความพึงพอใจที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ผลที่ได้จะเป็นองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการบริหาร สำหรับผู้บริหารการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนาระบบการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ และพัฒนาการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าขององค์กร รวมทั้ง เพื่อให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความจงรักภักดีต่อองค์กรอันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง พัฒนาคุณภาพการศึกษาและยังส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานอุดมศึกษาและเป็นไป ตามมาตรฐานการกำหนดคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) สมศ. และให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

[994]

Citation:

นิชรา พรสุริวงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pornsuriwong, N., Kawmongkon, S., & Saipathana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย
2. เพื่อพัฒนาโมเดลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย
3. เพื่อทดสอบโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดองค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุ

1. ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิดของ Tichy and Devanna (1980), Manning and Haddock (1992), Dessler (1998), Harris (1990), Hoy and Miskel (2001), Bass and Avolio (1994), นันธิดา จันทร์ศิริ (2561), รักษ์ศา รวงอ่อนนาม (2560) นิตยา ชันธแสง (2562) ศิวะพร ภูพันธ์ (2564), วรวิณี อันปัญญา; สุธรรม ธรรมทัศนานนท์; และโกวิฒน เทศบุตร (2565) ได้องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา 4) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล
2. ด้านวัฒนธรรมองค์การ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิดของ Denison (1990), Shein (1992), Harison (1993), Alvesson (2000), ศิริพงษ์ เสาภายน (2548), นันทิยา น้อยจันทร์ (2550), พิกุล โกสิยานันท์ (2554), ทิพย์พาพร มหาสินไพศาล (2553), รุจิราพรรณ คงช่วย (2554), ปรีณ บุญฉนวน (2556) ได้องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) การปรับตัว 2) พันธกิจ 3) ค่านิยม
3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิดของ ครรชิต มาลัยวงศ์ (2540), กระทรวงศึกษาธิการ (2554), วชิราพร พุ่มบานเย็น (2545), พัลลภ พิริยะสุรวงศ์ (2551), รุจิราพรรณ คงช่วย (2554) เตือนใจ เขียนชานาจ (2560), สานิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การบริหารจัดการ 3) การบริการข้อมูล 4) การพัฒนา สื่อ-อุปกรณ์ 5) ด้านการเงิน 6) ด้านบุคคล
4. ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์การ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิดของ Steers. (1977), Litwin; & Stringer (2002) รุจิราพรรณ คงช่วย (2555) สานิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้าง 2) ด้านนโยบายการบริหาร 3) ด้านสภาพแวดล้อม 4) ด้านการยอมรับ 5) ด้านการสนับสนุน 6) ด้านความผูกพัน

[995]

Citation:

นิษฐา พรสุวิงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

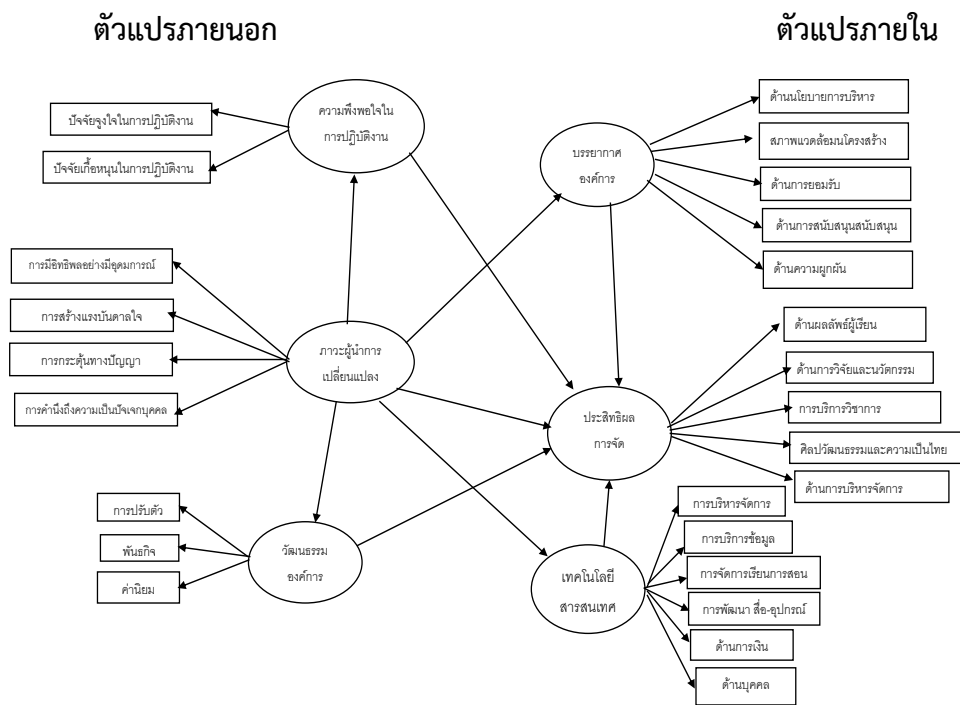
วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pransurivong, N., Kawmongkon, S., & Saipathana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

5. ปัจจัยด้านความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิดของ Herzberg; et al. (1959), Maslow (1960), Gilmer (1971), Steers (1991) สุพาณี สถงษ์วานิช (2552) วิภาส ทองสุทธิ (2552) สานิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน 2) ปัจจัยเกื้อหนุนในการปฏิบัติงาน

6. กรอบแนวคิดประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาด้านการดำเนินการตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการผลิตบัณฑิต 2) ด้านการวิจัย 3) ด้านการบริการวิชาการ 4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 5) ด้านการบริหารจัดการ ผลจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของบุคคลต่างๆ มากำหนดเป็นกรอบทางด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สรุปได้ดังนี้

จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถนำมากำหนดความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรเป็นตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ชนิดมีความคลาดเคลื่อนในการวัด เนื่องจากตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรแฝง (Latent Variables) และตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 40) โดยกำหนดให้ภาวะผู้นำของการบริหารและวัฒนธรรมองค์การ เป็นตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variable) ส่วนตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศองค์การ นโยบายด้านบริหารวิชาการ ความพึงพอใจในงาน และประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย เป็นตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variable) ดังภาพประกอบ 1

แผนภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเอกชน เป็นสมาชิกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย จำนวน 64 แห่ง ประกอบด้วย ประเภทมหาวิทยาลัย รวมจำนวน 40 แห่ง วิทยาลัย รวมจำนวน 18 แห่ง และสถาบัน รวมจำนวน 6 แห่ง จำนวน 3,964 คน (สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย.2564:ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กำหนดขนาดตัวอย่างโดยให้สอดคล้องตามหลักการ วิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้โปรแกรมลิสรเอล (LISREL) จำนวน 600 คน โดยการกำหนดขนาดตัวอย่างแยกตามสัดส่วนของประเภทสถาบันอุดมศึกษา ภายใต้หลักการของการแบ่งกลุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ซึ่งกำหนดการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2560: 28) โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) และวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling: SRS)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3 คน นักการศึกษา จำนวน 3 คน ข้าราชการผู้กำหนดนโยบายการศึกษา จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี วารสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 สรุปเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ มาเป็นข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการดำเนินการวิจัยดังนี้ โดยได้ออกแบบสอบถามให้สอดคล้องกับการวิจัย ซึ่งลักษณะของแบบสอบถาม ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตอนที่ 3 วัฒนธรรมองค์การ ตอนที่ 4 ด้านบรรยากาศองค์การ ตอนที่ 5 เทคโนโลยีสารสนเทศ ตอนที่ 6 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ตอนที่ 7 ประสิทธิภาพผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert.1932:5-55)

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหา
2. นำแบบสอบถามจากข้อ 1 เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่า IOC ได้ค่า $IOC = 0.60-1.00$
3. นำแบบสอบถามจากข้อ 2 มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try-out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร α -Coefficient ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่า $\alpha = .994$ แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถาม อาจารย์และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 600 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการตอบแบบสอบถามเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (Structural Equation Modeling: SEM)

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่า 1.1 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวมและรายด้าน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1.2 วัฒนธรรมองค์การของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1.3 บรรยากาศองค์การของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1.4 เทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1.5 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1.6 ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2. เพื่อพัฒนาโมเดลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่า 2.1 ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 0.01$, $df = 1$, $\chi^2/df = 0.01$, $P\text{-value} = .905$, $RMSEA = 0.000$) 2.2 ด้านวัฒนธรรมองค์การ (CUL) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 0.00$, $df = 2$,

[998]

Citation:

นิชรา พรสุริวงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pornsuriwong, N., Kawmongkon, S., & Saipathana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

.....
 $\chi^2/df = 0.00$, P-value = 1.00, RMSEA = 0.000) 2.3 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีความสอดคล้อง
กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 76.13$, $df = 78$, $\chi^2/df = 0.98$, P-value = .539, RMSEA
= 0.000) 2.4 ด้านบรรยากาศองค์การ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 =$
4.69, $df = 5$, $\chi^2/df = 0.94$, P-value = .455, RMSEA = 0.000) 2.5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสอดคล้อง
กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 0.71$, $df = 5$, $\chi^2/df = 0.2$, P-value = .983, RMSEA =
0.000) 2.6 ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 =$
0.16, $df = 1$, $\chi^2/df = 0.16$, P-value = .687, RMSEA = 0.000)

3. ทดสอบโมเดลเส้นทางของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี
($\chi^2 = 245.45$, $df = 249$, $\chi^2/df = .986$, P-value = .552, RMSEA = 0.000)

4. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิง
บวกและทางอ้อมจาก ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพล
ทางตรงเชิงบวกจากด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (TEC) ด้านความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (SAT) ด้าน
วัฒนธรรมองค์การ (CUL) และด้านบรรยากาศองค์การ (CLI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนในประเทศไทย

1.1 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวมและรายด้าน
โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของศิวะพร ภูพันธ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการ
วิเคราะห์และศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในชั้นเรียนของอาจารย์มหาวิทยาลัย: การวิจัยแบบผสมวิธี
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวัต มิสสัย ;พชรวิทย์ จันท์ศิริสิริ;และโกวัฒน์เทศบุตร (2563) ได้ศึกษาเรื่อง
การศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารระดับต้น มหาวิทยาลัย
ราชภัฏการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณี บุญกล้า (2563) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการ
บริหารโรงเรียนประถมศึกษาอย่างยั่งยืน

1.2 วัฒนธรรมองค์การของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของอภินันต์ อันทวีสิน (2560) โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย
สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวภา เมืองแก่น,จอมพงศ์ มงคลวนิชและประกอบ คุณารักษ์ (2561) ได้ศึกษา
เรื่ององค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยสอดคล้องกับงานวิจัย

[999]

Citation:

นิษฐา พรสุริวงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pransurivong, N., Kawmongkon, S., & Saipathana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

ของศรีสกุล เจริญศรี (2562) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมองค์กรกับการับประสิทธิผลองค์การของสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรพรรณ จันทน์วิเชียร, ปราณี ปานแมน ปุณณัตต์ หิรัญบุรณะ, จุมพล หิรัญสุข และ ทวีศักดิ์ แสงเงิน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการของสถาบันรัชต์ภาคย์

1.3 บรรยากาศองค์การของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิราพรรณ คงช่วย (2555: 232-235) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรพรรณ จันทน์วิเชียร, ปราณี ปานแมน ปุณณัตต์ หิรัญบุรณะ, จุมพล หิรัญสุข และ ทวีศักดิ์ แสงเงิน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการของสถาบันรัชต์ภาคย์

1.4 เทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สอดคล้องกับงานวิจัยของसानิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในประเทศไทย สอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันส่งเสริมการสนธิวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2559) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติได้ให้คำจำกัดความถึง เทคโนโลยี สารสนเทศว่าเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารข้อมูล นับตั้งแต่การสร้าง การนำมาวิเคราะห์หรือ ประมวลผล การรับส่งข้อมูล การจัดเก็บและการนำไปใช้งานใหม่

1.5 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัย พงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง (2554) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดี ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สอดคล้องกับรุจิราพรรณ คงช่วย (2555: 232-235) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของसानิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในประเทศไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและ

1.6 ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของसानิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในประเทศไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสอดคล้องกับงานวิจัยปาริญา รักษาทรัพย์ และ นิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ (2563) ได้

[1000]

Citation:

นิชรา พรสุวิงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pransurivong, N., Kawmongkon, S., & Saipatthana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

.....
ศึกษาการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใต้กรอบการประกัน
คุณภาพการศึกษาแนวใหม่

2. เพื่อสร้างโมเดลเส้นทางของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

2.1 ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 0.01$, $df = 1$, $\chi^2/df = 0.01$, $P\text{-value} = .905$, $RMSEA = 0.000$) สอดคล้องงานวิจัยของसानิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของวีระ ซีประเสริฐ (2555) ได้ศึกษาเรื่องศึกษาและพัฒนา ปัจจัยเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำที่มีผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สอดคล้องกับงานวิจัย เตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2.2 ด้านวัฒนธรรมองค์การ (CUL) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 0.00$, $df = 2$, $\chi^2/df = 0.00$, $P\text{-value} = 1.00$, $RMSEA = 0.000$) สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สอดคล้องงานวิจัยของसानิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรพรรณ จันทรวีเชียร, ปราณี ปานแมน ปุณณัตต์ หิรัญบุรณะ, จุมพล หิรัญสุข และ ทวีศักดิ์ แสงเงิน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการของสถาบันรัษฎาภคย์

2.3 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 76.13$, $df = 78$, $\chi^2/df = 0.98$, $P\text{-value} = .539$, $RMSEA = 0.000$) สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สอดคล้องงานวิจัยของसानิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

2.4 ด้านบรรยากาศองค์การ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 4.69$, $df = 5$, $\chi^2/df = 0.94$, $P\text{-value} = .455$, $RMSEA = 0.000$) สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา หุจรินุพรพานิช และ พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต (2562) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรพรรณ จันทรวีเชียร, ปราณี ปานแมน ปุณณัตต์ หิรัญบุรณะ, จุมพล หิรัญสุข และ ทวีศักดิ์ แสงเงิน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการของสถาบันรัษฎาภคย์

[1001]

Citation:

นิษฐา พรสุวิงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pransurivong, N., Kawmongkon, S., & Saipaththana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

2.5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 0.71$, $df = 5$, $\chi^2/df = 0.2$, $P\text{-value} = .983$, $RMSEA = 0.000$) สอดคล้องกับงานวิจัย เตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สอดคล้องงานวิจัยของสานิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของนียดา เปี่ยมพีชนะ (2559) ได้ศึกษาเรื่องโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.6 ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี (ค่า $\chi^2 = 0.16$, $df = 1$, $\chi^2/df = 0.16$, $P\text{-value} = .687$, $RMSEA = 0.000$) สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สอดคล้องกับงานวิจัยของปาริญา รักษาทรัพย์ และ นิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ (2563) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ สอดคล้องกับ และ สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา หรุเจริญพรพานิช และ พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต (2562) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

3. ทดสอบโมเดลเส้นทางของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ($\chi^2 = 245.45$, $df = 249$, $\chi^2/df = .986$, $P\text{-value} = .552$, $RMSEA = 0.000$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระชีประเสริฐบุญเรือง ศรีเหรียญ และจุไร โชคประสิทธิ์ (2555) การศึกษาและพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิราพรรณ คงช่วย (2555: 232-235) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา สอดคล้องงานวิจัยของชิษณุพงศ์ ทองพวง (2556) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย สอดคล้องงานวิจัยของสานิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา หรุเจริญพรพานิช และ พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต (2562) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

4. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกและทางอ้อมจาก ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (TEC) ด้านความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (SAT) ด้าน

วัฒนธรรมองค์กร (CUL) และด้านบรรยากาศองค์กร (CLI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของมาลินี ศรีโมตรี (2563) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของพนักงานในสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ภาคการผลิต) เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 สอดคล้องงานวิจัยของसानิต ศิริวิศิษฐ์กุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์เทพ จันทสุวรรณ; ภัครดา เกิดประทุม; และ กิรติกาญจน์ สดาก (2565) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและประสิทธิผลองค์กร: อิทธิพลกำกับของบรรยากาศองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา หรุเจริญพรพานิช และพงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต (2562) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดนโยบาย การพัฒนา การบริหาร การปฏิบัติงาน ให้กับอาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่สนับสนุนทางการศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยการจัดหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อพัฒนาและเป็นแนวทางเดียวกัน
2. สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดเป็นนโยบาย การพิจารณาเลื่อนตำแหน่งที่จะเข้าสู่ตำแหน่งระดับสูงขึ้น ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร การปฏิบัติงาน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้เพื่อมีประสิทธิภาพและเพิ่มประสิทธิผลบรรลุตามวัตถุประสงค์
3. ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม มองปัญหาในหลายแง่มุม ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา คิดหาวิธีการใหม่ ๆ ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้คิดแก้ปัญหาได้อย่างรอบคอบในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และทำงานให้บรรลุเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษา พร้อมส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ อบรมเชิงปฏิบัติการ การขอตำแหน่งทางวิชาการ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
4. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการทำงานร่วมกัน สร้างความเชื่อมั่น ทุกคนทำงานตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ทำงานอยู่ภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับและยึดถือระเบียบที่ถูกต้องในการทำงานคือปฏิบัติตัวและปฏิบัติงานให้เหมาะสม ส่งเสริมให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พร้อมกระตุ้นให้มีความต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน เช่น การขอตำแหน่งทางวิชาการ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

[1003]

Citation:

นิชชา พรสุวิงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pornsuriwong, N., Kawmongkon, S., & Saipatthana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>

5. ผู้บริหารควรสร้างให้บุคลากรมีความจงรักภักดี ปกป้องภาพลักษณ์ รักษาผลประโยชน์และมีความภาคภูมิใจและตั้งใจ ทุ่มเท ทำงานในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ยอมรับนโยบายหรือเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ในสถาบันอุดมศึกษา เช่น การให้ขวัญและกำลังใจในการทำงานในการทำงาน

6. ผู้บริหารควรเสริมแรงให้กับบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการให้ขวัญกำลังใจยกย่อง ชมเชย แสดงความพึงพอใจเมื่อบุคลากรทำงานได้ดี มีการจัดสรรให้สวัสดิการ แก่บุคลากรทุกคนอย่างเสมอ ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งด้วยความเป็นธรรมตามกฎหมายเกณฑ์ ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

2. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของ*

กระทรวงศึกษาธิการพ.ศ. 2554-2556. กรุงเทพฯ: สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ: 7.

กัลยา วานิชย์ปัญญา. (2560). *การใช้SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่28. กรุงเทพฯ: สามลดา.

กาญจนา หรุเจริญพรพานิช และพงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*. 5 (2), 458-466.

ครรชิต มาลัยวงศ์. (2540). *นวัตกรรมทางเทคโนโลยี 200 ทศนะไอที*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

จิรพรรณ จันทร์วิเชียร, ปราณีย์ ปานแมน ปุณณัตต์ หิรัญบุรณะ, จุมพล หิรัญสุข และ ทวีศักดิ์ แสงเงิน.

(2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการของสถาบันรัชต์ภาคย์. *วารสารรัชต์ภาคย์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 16 (46), 477-493.

ชิษณุพงศ์ ทองพวง. (2556). *องค์ประกอบการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย*. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสเตียน.

เดือนใจ เขียนชานาจ. (2560). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*. 6 (2), 227-240

- ทิพย์พาพร มหาสินไพศาล และ สุदारัตน์ สารสว่าง. (2553). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาวะผู้นำ
วัฒนธรรมองค์กร การจัดการความรู้และผลการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2550). วัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการบริหารอุดมศึกษา. *ดุชนิพนธ์ปรัชญา
ดุชนิพนธ์ิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปกร
- นันทิดา จันทร์ศิริ. (2561). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม
ภายในองค์กร. *สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์. Asian Journal of Arts and Culture*, 17 (1), 79-98.
- นิตยา ชันธุแสง. (2562). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในกลุ่มโรงเรียนเมืองสมุทรปราการ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. *วารสารมงกุฎทักษิณ*. 15 (1), 22-68.
- นียดา เปี่ยมพีชนะ. (2559). โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารราชพฤกษ์*. 14 (1), 25-35.
- นุชนภา รื่นอบเชย. (2563) ความท้าทายของสถาบันอุดมศึกษาไทยในปัจจุบัน. Retrieved from: [https://
il.mahidol .ac.th/th/i-learning-clinic/lecturer-and-learningmanagementarticles](https://il.mahidol.ac.th/th/i-learning-clinic/lecturer-and-learningmanagementarticles).
- บัณฑิต ผังนิรันดร์. (2550). อิทธิพลของลักษณะขององค์กร นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน
สภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์กรแรงจูงใจในการทำงานความพึงพอใจในงานและความผูกพัน
กับองค์กรที่มีต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *ปริญญา กศ.ด. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*.
- ปริญ บุญฉวย. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กร องค์การการเรียนรู้กับประสิทธิผลองค์กร
ของศาลยุติธรรม: ตัวแบบสมการโครงสร้าง. *วารสารศิลปะศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. 9 (2),
181-229. https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jla_ubu/article/view/94490/73880
- ปาริญา รักษาทรัพย์ และ นิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ. (2563). การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่. *วารสารสันติศึกษา
ปริทรรศน์ มจร*. 8 (1), 308-319.
- พงษ์เทพ จันทสุวรรณ; ภัครดา เกิดประทุม; และ กิริติกาญจน์ สดากร. (2565). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
และประสิทธิผลองค์กร: อิทธิพลกับของบรรยากาศองค์กร. *วารสารร่วมพฤกษ์ มหาวิทยาลัยเกริก*.
4(1), 35-59.
- พงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง. (2554). ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุภาวะผู้นำการการ
เปลี่ยนแปลงของอธิการบดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา*. 5 (1), 76-88.
- พัลลภ พิริยะสุรวงศ์. (2551). บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศกับการปฏิรูปการศึกษา. *วารสารพัฒนาเทคนิค
ศึกษา*, 13 (4), 39-41.
- พิกุล โกสิยานันท์. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มี
ประสิทธิผล. *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุชนิพนธ์ิตสาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม*.

- ภวัต มิสสัย ;พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ;และโกวัฒน์เทศบุตร. (2563).การศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารระดับต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏ. *มนุษยสังคมสาร (มสส.) Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC)*. 18 (1), 51-68.
- ภากรดิอนันต์นาวิ. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มาลินี ศรีไมตรี. (2563).การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของพนักงานในสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ภาคการผลิต) เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2. *วารสารสุทธิปริทัศน์*. 34 (109), 97-109.
- เย็น ภู่วรรณ.. (2563). ความท้าทายของสถาบันอุดมศึกษาไทยในปัจจุบัน. Retrieved from: <https://il.mahidol.ac.th/th/i-learning-clinic/lecturer-and-learning-managementarticles>
- รภัสศา รวงอ่อนนาม. (2560).รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจคุชฎบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์:จังหวัดปทุมธานี.
- รัชณี บุญกล้า. (2563). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาอย่างยั่งยืน. *วารสารมหาจุฬานาครทรรค*. 7 (8), 335-343.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2554). พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่128 ตอนพิเศษ ที่152 เมื่อวันที่14ธันวาคม พ.ศ. 2554.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2554).รูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล ต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์คุชฎบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วชิราพร พุ่มบานเย็น. (2545). *เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์*. กรุงเทพมหานคร: ซอฟท์เพรส.
- วรวิทย์ อันปัญญา สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ และโกวัฒน์ เทศบุตร. (2565).การศึกษาความจำเป็นในการเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 10 (1), 306-321.
- วิภาส ทองสุทธิ. (2552). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: อินทภาษา.
- วีระ ซีประเสริฐบุญเรือง ศรีเหรียญ และจุไร โชคประสิทธิ์. (2555). การศึกษาและพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำที่มีผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 6 (1), 77-92.
- ศรีสกุล เจริญศรี. (2562).วัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิผลองค์การ ของสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต*. 14 (2), 17-34.

- ศิริพงษ์ เสาภายน. (2548). *หลักการบริหารการศึกษา: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
- ศิวะพร ภูพันธ์. (2564). การวิเคราะห์และศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในชั้นเรียนของอาจารย์มหาวิทยาลัย: การวิจัยแบบผสมวิธี. *วิจัยและประเมินผลอุปสรรค* 10 (1), 11-20.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2559). *เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ครูสภาพ
- สมจินตนา คุ่มภัย. (2553). *การเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล องค์กรกรณีศึกษา รัฐวิสาหกิจในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. (2564). *ความเป็นมาสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*. Retrieved from: <https://apheit.org>.
- सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล. (2559). *ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). *การจัดการศึกษา*. Retrieved from: http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/research/3_2558.PDF
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)*. Retrieved from: <http://www.nesdb.go.th/download/plan12.pdf>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2564). *จำนวนบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามชื่อสถาบัน ประเภทสถาบันและระดับการศึกษาสูงสุด*. Retrieved from: https://data.go.th/tr/dataset/univ_stf_12_021.
- สุพานี สฤกษ์วานิช. (2552). *พฤติกรรมองค์กรสมัยใหม่ แนวคิด และทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เสาวภา เมืองแก่น ;จอมพงศ์ มงคลวนิช; ประกอบ คุณารักษ์. (2561). องค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*. 12 (28), 328-341.
- อภินันต์ อันทวีสิน. (2560). *โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย*. นครปฐม: คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- อัครนันท์ เตชไกรชนะ. (2563). *การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษาไทยคุณภาพอุดมศึกษา*. Retrieved from: <https://www.gotoknow.org /posts/285169>

- Alvesson, M., & Skoldberg, K. (2000). *Reflexive Methodology: New Vistas for Qualitative Research*. London, Thousand Oaks, CA and New Delhi: Sage.
- Bass, B.M., & Avolio, B.J. (1994). *Improving organizational effectiveness through transformational leadership*. Thousand Oaks: Sage Publication.
- Denison, D.R. (1990). *Corporate Culture and Organizational Effectiveness*. New York: John Wiley Publisher.
- Dessler, G. (1998). *Management: Leading people and organizations in the 21st century*. New Jersey: Prentice-Hall International.
- Gilmer, Von Haller B. (1971). *Industrial Psychology*. New York: McGraw-Hill.
- Harris, P.R. (1990). *High-performance leadership: Strategies for maximum career productivity*. Illinois: Scoot, Foresman.
- Harrison, E.F. (1993). Interdisciplinary Models of Decision Making. *Management Decision*, 31 (8), <https://doi.org/10.1108/00251749310047124>
- Herzberg, F. (1959). *The Motivation to Work*. John Wiley & Sons, New York.
- Hoy, W.K., & Miskel, C.G. (2001). *Educational administration: Theory-research-practice*. 6th edition. Singapore: McGraw-Hill.
- Likert, R. (1932). A technique for measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 140, 5-55.
- Litwin, G., & Stringer, R. (2002). *Leadership and organizational climate*. Upper Saddle River: New Jersey.
- Manning, M., & Haddock, P. (1992). *Leadership Skills for Women*. London: Kogan Page.
- Maslow, A.H. (1960). *A Theory of Human Motivation: Human relations in management*. Cincinnati: South-Western Publishing Co
- Schein, E.H. (1992). *Organizational culture and leadership*. 2nd edition. San Francisco: Jossey-Bass.
- Steers, R.M., & Porter, L. (1977). *Organizational Effectiveness*. Santa Monica Calif: Goodyear Publishing Company, Inc.
- Tichy, N.M., & De Vanna, M.A. (1986). *The Transformational Leader*. New York: John Wiley & Sons.

[1008]

Citation:

นิชรา พรสุริวงษ์, ทรงยศ แก้วมงคล และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 989-1008

Pornsuriwong, N., Kawmongkon, S., & Saipathana, U., (2023). Causal Factors Influencing Educational Management Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 3 (4), 989-1008; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.232>